

Ved en ændring af *landbrugslovens § 7*, stk. 1, præciseres, at den *jordbrugsmæssige udnyttelse af jorderne til en landbrugs-ejendom skal være forsvarlig*, og at *dyrkningspligten indebærer et principielt forbud mod, at landbrugspligtige jorder tages i brug til anden anvendelse*, herunder til tilplantning eller til udnyttelse af forekomster i jorden. Den ret, som ejeren af en landbrugs-ejendom efter den hidtil gældende § 7, stk. 2, havde til frit at tilplante en del af ejendommen, er begrænset til kun at omfatte sådanne dele af ejendommen, der er mindre egnede til landbrugsdrift, og tilplantningen må højst omfatte $\frac{1}{5}$ af ejendommen og højst 10 ha.

Endvidere er der foretaget en række ændringer i *landbrugslovens kapitel III (§§ 9-12)*, der nu omfatter *samdrift, fællesdrift, forpagtnings- og lejeforhold*. Således er den hidtidige bestemmelse i § 9, stk. 1, hvorefter alle landbrugsejendomme, der tilhørte samme ejer, frit kunne drives sammen, undergået den indskrænkning, at sådanne ejendomme kan drives sammen, hvis deres jorder, bortset fra herunder hørende isolerede græsningsarealer, skovarealer samt arealer uden større dyrkningsmæssig værdi, ligger inden for *en vejafstand af 15 km* fra den ene af ejendommens bygninger. Samme beliggenhedskrav stilles, hvis en eller flere af de samdrevne ejendomme haves i forpagtning, til gengæld er den for forpagtninger hidtil gældende samdriftsperiode på 10 år udvidet til 15 år, når det drejer sig om forpagtning af hele ejendomme. Såfremt de af samdriften omfattede forpagtningsarealer indgår som led i en godkendt udviklingsplan, kan samdriften dog finde sted for et tidsrum af indtil 20 år.

Medens den hidtil gældende landbrugslov ikke indeholdt begrænsninger med hensyn til *varigheden af forpagtninger* af hele landbrugsejendomme, er der nu i § 11, stk. 1, indsat den nye bestemmelse, at bortforpagtning eller udleje af en landbrugs-ejendom i dens helhed kun med landbrugsministerens tilladelse kan ske for et længere tidsrum end *15 år*, dog 20 år, såfremt den forpagtede eller lejede ejendom indgår som led i en godkendt udviklingsplan, jfr. § 11, stk. 2.

Med henvisning til art. 5, stk. 2, i EFs rådsdirektiv af